

# Unikly nové dokumenty o organizování britské propagandy proti Sýrii

- CZ24 News | 10. března 2020

Na veřejnost unikly nové dokumenty o organizování britské propagandy proti Sýrii. Poskytují náhled na to, jak mohli být seriózní novináři permanentně opájeni mýtem o „syrské revoluci“, a proč se Spojené království stáhlo ze Sýrie navzdory úspěchu této operace.

V demokracii se již předem předpokládá schopnost pořádat čestné veřejné debaty. Z tohoto důvodu by propaganda byla výsadou nedemokratických režimů. Přesto se z dějin dozvídáme, že moderní propaganda začala ve Velké Británii a ve Spojených státech během první světové války, a že SSSR a nacistické Německo byly pouhými napodobiteli.

Během války proti Sýrii jsme často vysvětlovali, že realita v terénu nijak nekoresponduje s obrazem, jaký si vytvořili obyvatelé západních zemí. Veřejně jsme odsuzovali, že americké, britské, francouzské a turecké tajné služby vymýšlejí důkazy s cílem utajovat agresi Západu a podněcovat k revoluci proti diktatuře.

Ačkoli Spojené království není přítomno v terénu od roku 2018, novinář Ian Cobain nedávno publikoval na webu *Middle East Eye* oficiální britské dokumenty, které vrhají světlo na to, jak Londýn masivně ovlivňoval seriózní novináře, a poté stáhl své vojáky. Cobain v této záležitosti již publikoval odhalující informace o této organizaci MI6 na webu Guardian v roce 2016.

Především je důležité si uvědomit, že Britové v žádném případě nesledovali stejný cíl, jako jejich americký spojenec. Londýn doufal, že znovu získá svůj vliv z koloniální éry (stejně jako Paříž). Spojené království nevěřilo, že Spojené státy zamýšlejí zničit státní struktury Středního východu jako celku (strategie Rumsfeld/Cebrowski). Proto pojali operaci „Arabské jaro“ podle modelu „velká arabská vzpoura“ Lawrence z Arábie (Muslimské bratrstvo nyní hraje roli wahhábistů z první světové války). Jejich propaganda byla proto navržena tak, aby byla vytvořena nová Sýrie kolem tohoto bratrstva, a ne aby byla Sýrie rozdělena, jak chtěla – a stále chce – CIA.

Lidé ze západních zemí již byli utvrzení o revolucích v Tunisku, Egyptě a Libyi, takže bylo snazší oklamat je informacemi o čtvrtém poli operací.

Revolucionáři (vlastně turecké zpravodajské služby a tajné služby NATO) přivedli seriózní novináře do syrské vesnice Džabal Al-Zaouia, aby se zúčastnili shromáždění Svobodné syrské armády a tuto akci nafilmovali. Mnoho novinářů tomu naprosto podlehl a věřilo v lidové povstání. Když Daniel Iriarte veřejně kritizoval tento film ve španělském deníku ABC – protože poznal, že přímo v centru dění nejsou syrští, ale libyjsí bojovníci, a jednají na příkaz Aldelhakima Belhaje a Mehdiho al-Haratiho – tisk odmítl uznat, že se novináři stali obětí manipulace. Neschopnost novinářů přiznat své chyby, i když je někteří z jejich kolegů zamlžují, je největší výhoda pro mistry propagandy.

Jako vždy britská vládní organizace RICU (Útvar pro výzkum, informace a komunikaci) využila vědce, v tomto případě „antropologa“, aby dohlížel na manipulaci. Svěřila provedení tohoto úkolu několika subdodavatelům, včetně plukovníka Paula Tilleye, „bývalého“ důstojníka MI6; slovo „bývalého“ je zde důležité, neboť to znamená, že mohl odmítnout veškerou odpovědnost, pokud by se operace pokazila. Abychom se k jádru dostali blíže, je třeba říci, že dodavatelé MI6 otevřeli v Istanbulu, Reyhanli (Turecko) a Ammánu (Jordánsko) pro tento účel tři kanceláře, přičemž CIA působila z Německa.

Tato operace začala v návaznosti na aféru s chemickými zbraněmi v létě 2013, kdy Dolní sněmovna

britského parlamentu, „opařená“ propagandou během války proti Iráku, přísně zakázala ministerstvu obrany nasadit vojáky do těchto míst. V důsledku toho byl navýšen původní rozpočet Ministerstva zahraničí, a poté převzat britským Ministerstvem obrany a kanadskými a americkými agenturami, protože armáda neměla žádné jiné prostředky pro intervenci.

Celá akce spadala pod velení důstojníka MI6 Jonathana Allena, který se stal druhou nejvýznamnější osobou britské diplomatické delegace v Radě bezpečnosti OSN.

Originalita operace, kterou mj. vedla také Iniciativa obnovovací komunikace a strategie (InCoStrat), spočívá v tom, že je prezentována jako obchodní partnerství bez vazeb na orgány Spojeného království. Syrští, kteří se toho zúčastnili, neměli pocit, že zrazují svou zemi, pouze našli příležitost, jak si vydělat peníze na přežití, navzdory válce. Na to, jakou měli životní úroveň, jim byly vyplaceny velmi vysoké platy.

Systém „civilních novinářů“ byl velmi ekonomický, vzhledem k částce 500 000 liber za měsíc, vyhrazené z britského rozpočtu (50–200 dolarů za video, 250–500 dolarů pro nezávislé pracovníky). Cílem bylo najít „informace“ nebo „důkazy“ represí režimu proti vlastnímu obyvatelstvu. Jakmile byly tyto materiály roztrženy, MI6 je poslala do BBC, Sky News Arabic, Al-Džazíra (Katar) a Al Arabiya (Saúdská Arábie). Tyto čtyři stanice jsou plně zapojeny do válečného úsilí Západu, což je v rozporu s rezolucemi OSN, zakazujícími válečnou propagandu. Syrští kolaboranti se museli písemně zavázat, že zůstanou v anonymitě, pokud to nebude výslovně určeno jinak, a nebudou vyrazovat své vazby na společnosti.

Jelikož západní seriózní novináři nebyli schopni vystopovat syrské „civilní novináře“ a ověřit kontext videí a dalších „důkazů“ – což je *raison d'être* (tj. důvod existence) jejich korporace – přesvědčil je humbuk, jaký nadělaly tyto čtyři televizní stanice.

Dokumenty Iana Cobaina potvrzují, že kromě tohoto mezinárodního plánu byla jejich cílem také Sýrie. Londýn chtěl vyvolat změnu v postoji populace ve prospěch „umírněnců“ tváří v tvář „extremistům“. V tomto ohledu si web Middle East Eye očividně neuvědomil, že by tato slova neměla být vykládána v běžném slova smyslu, ale ve světle rozhodnutí předsedy vlády Tonyho Blaira. Ten během vypracování [plánu](#) na „Arabské jaro“ uvedl, že administrativa Veličenstva by měla za spojence považovat „umírněně antiimperialistické“ vůdce, jako je Muslimské bratrstvo, zatímco odpůrci jsou „proimperialističtí extrémisté“, jako je nacionalistický režim syrské strany Baas.

Antropolog, který dohlížel na program, také naznačil, že je třeba na místě vytvořit pohotovostní složky (Svobodná policie a Bílé přílby, které založil bývalý důstojník MI6 James Le Mesurier) – ani ne kvůli pomoci obyvatelstvu, ale především kvůli vybudování důvěry v instituce, které vzniknou, jakmile bude jednou poražen režim Národní unie, vytvořený kolem strany Baas. V této souvislosti se zmínil o plánu na úplnou a bezpodmínečnou kapitulaci Sýrie, jehož koncept [vypracoval](#) německý akademik Volker Perthes pro číslo 2 na půdě OSN Jeffreyho Feltmana, což Britové z toho důvodu nesprávně interpretovali.

Tato neshoda je hlavní příčinou tahanice ohledně této operace, kdy se Washington snažil s pomocí Islámského státu Daeš vytvořit „Sunnistán“ a „Svobodný Kurdistan“ s tureckou PKK a iráckou KDP. Britové se vzhledem k tomu, že už to nebyla jejich válka, rozhodli stáhnout.

Program MI6 měl tři složky:

#### - Sjedená Sýrie:

„Sjednotit Syřany za pomoci pozitivních afirmací ohledně společných kultur a praktik a obnovit důvěru mezi sousedy, a zároveň doložit sílu Syřanů v číslech.“

**- Svobodná Sýrie:**

„Snažit se vybudovat důvěru v budoucí Sýrii, osvobozenou od extremistické vlády.“

**- Podkopání:**

„Snažit se snížit účinnost skupin [násilných extremistů] v Sýrii tím, že bude podkopána důvěryhodnost příběhů a aktérů [z těchto skupin] a budou izolovány organizace [násilných extremistů] od obyvatelstva.“

Podle dokumentů Iana Cobaina subdodavatelé MI6 také školili mluvčí syrské opozice, vytvářeli účty na sociálních sítích a zakládali tiskové kanceláře, které fungovaly 24 hodin denně. V dokumentech není zmínka o návrhu loga a hollywoodském zinscenování, o čemž informoval web [informationclearinghouse](#), jako např. vojenská přehlídka v Ghoutě, kdy tanky projížděly před kamerami za účasti komparsistů.

Cílem tiskových kanceláří bylo propojit syrské opoziční mluvčí se západními novináři a před poskytováním rozhovoru jim předat informace. Západní tisk tak v dobré víře věřil, že získává informace z nezávislého zdroje za nízkou cenu. Na začátku, tj. během fáze destabilizace (do poloviny roku 2012), všechna mezinárodní média posílala své reportéry do terénu (což Britové manipulovali), avšak dnes tam už žádní nejsou. Západ si zvykl věřit zpravodajské agentuře Syrská observatoř pro lidská práva (SOHR), kterou zřídila MI6 v Londýně společně s Muslimským bratrstvem, přestože tato agentura nemá žádné prostředky, jak se cokoli dozvědět o určitých událostech, o nichž informuje.